

[Handelsministeren.]

andet er Forholdet dette, at Rederierne, efter hvad de selv siger, ikke ønsker denne Kredit, og for det tredie har man nu lagt selve Spørgsmaalet an paa en saadan Maade, at en hvilken som helst Minister vil føle sig forpligtet til at være yderst tilbageholdende.

Det er altsaa lykkedes det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, bistaet af de danske Rederiers Ledelse, at faa denne Sag lagt an paa et saadant Grundlag, at til Trods for at der var adskillige danske Rederier, der gerne vilde bygge nye Skibe i Stedet for de mange gamle ubrugelige Skibe, som nu afhændes til Udlandet, og som de ikke kan sejle med, bliver de forhindret deri, og saa ser vi dette, at den danske Flaade efterhaanden forsvinder, uden at der bliver Muligheder for at faa nye Skibe bygget, medmindre vore Rederier for en stor Dels Vedkommende skulde være tvunget til at gaa til Udlandet og lade Skibene bygge for udenlandsk Regning med Kredit fra Staterne til de paagældende udenlandske Værfter, der bygger Skibene. Det er i Sandhed et smukt Resultat, det ærede Medlem kan vente at faa ud af de Bestræbelser, han har udfoldet i denne Sag.

Ordføreren (Lundberg): Jeg skal erkende, at jeg ved min første Tale som Ordfører for Udvalget i alt væsentligt holdt mig til at omtale de Ændringsforslag, der var stillet fra begge Sider, idet jeg mente, at Lovforslaget, som det forelaa, jo var kendt fra første Behandling. Det ærede Medlem Hr. Rager siger, at det var nødvendigt at sige noget om det erhvervspolitiske Nævn, og at mange Medlemmer maaske vilde lede efter et Ændringsforslag i saa Henseende, men der staar jo i Betænkningens allerførste Spalte, at Udvalget har drøftet Spørgsmaalet om Ophævelse af det erhvervspolitiske Nævn, grundet paa, at Forholdenes ekstraordinære Udvikling i væsentlig Grad, i hvert Fald midlertidig, har lagt dette Nævns Opgaver over i andre Organer, men at Udvalget er enedes om at se Tiden an til næste Revision af Loven, saa meget mere som det erhvervspolitiske Nævn ikke paafører det offentlige Ekstraudgifter af nogen Art. Jeg tror derfor, at efter at være naaet saa langt i Betænkningen vil ærede Medlemmer ikke spille megen Tid paa at lede efter Ændringsforslag vedrørende det erhvervspolitiske Nævn.

Jeg tror i øvrigt, at vi snart kan slutte Debatten. Jeg kan sige, at det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup siger, at der er mindre Uenighed i Udvalget, end

det kunde se ud til efter Betænkningen, idet Venstres Medlemmer kan stemme for samtlige Ændringsforslag. Der skulde altsaa være indløbet en Fejl i Betænkningen, naar der staar: „af Handelsministeren, tiltraadt af et Flertal“. Jeg vil deroverfor kun gøre den Bemærkning, at Betænkningen — jeg kan godt sige udelukkende for det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Skyld — har været omtrykt 3 Gange, og at den hver Gang er sendt til samtlige Medlemmer af Udvalget, saaledes at det forekommer mig at være paa et noget sent Tidspunkt, at det ærede Medlem reagerer.

Himmelstrup: Til den sidste Bemærkning af den ærede Ordfører for Udvalget (Lundberg) om, at Betænkningen har været omtrykt 3 Gange af Hensyn til mig, skal jeg kun sige, at dette er et Hensyn, som ikke er vist mig. Naar det har været nødvendigt at gøre det, har det været, fordi Koncipisten af Betænkningen har været meget uheldig med Hensyn til at forstaa, hvad der skulde staa i den for at ramme den Opfattelse, som Gang paa Gang var gjort gældende fra vor Side. Men jeg har i Udvalget, endnu før Betænkningen begyndte at blive omtrykt, sagt ikke een, men to Gange, at vi kan tiltræde de stillede Ændringsforslag. Men det er jo en lille Ting, at det ikke er kommet til at staa i Betænkningen; det vigtigste er dog dette, at vi nu ved Sagens anden Behandling stemmer for de stillede Ændringsforslag og derved i det mindste bringer noget af den Uoverensstemmelse ud af Verden, som har været mellem os under disse Udvalgsforhandlinger.

Den højtærede Minister rettede det Spørgsmaal til mig, hvilket Formaal jeg mente at tjene ved at drage hele Spørgsmaalet om Bygningen af danske Skibe paa danske Værfter frem. Jeg kan svare den højtærede Minister, at mit Formaal har været dette at støtte den danske Skibsfart i de Bestræbelser, den har udfoldet for at undgaa en Garanti som den paatænkte. Det har været mit Formaal, fordi Erhvervet ser en meget stor Fare i, at Ministeren faar sin Vilje paa dette Omraade. Det har Rederierne givet Udtryk for, ikke een, men mange Gange, endog i meget skrappe og energiske Vendinger; det gjorde de i Efteraaret 1933, og til Trods derfor forsøgte Ministeren at fremture paa samme Maade i Foraaret 1934. Da blev det ikke til noget; og Ministeren gør nu altsaa et Forsøg paa ad en Omvej at komme ind paa dette Problem.